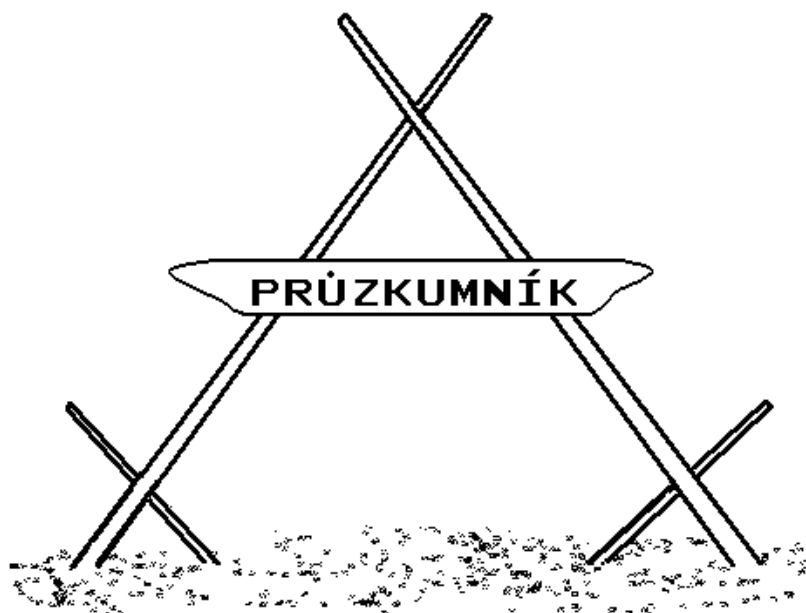

**NOUZOVSKÝ
ŽURNÁL 1992**

4

NAJDETE V TOMTO ČÍSLE

Moravské horory..... 2

7. ročník akce Návrat, víc není třeba dodávat

*Omlouváme se, že díky akci Návrat se už do tohoto čísla více nevešlo.
Děkujeme za pochopení.*

Pozor!

Vánoční besídka se koná ve středu 23. 12. v 15 hodin jako vždy na svobodárně. Kromě nadílky vás čeká také tradiční promítání.

Termíny výprav na rok 1993:

9. 1. 6. 3. 17. 4. 29. 5.

30. 1. 20. 3. 1. 5. 12. 6.

13. 2. 3. 4. 15. 5. 26. 6.

Přejeme veselé vánoce a šťastný nový rok 1993!

CO SI PŘEČTETE V DALŠÍM ČÍSLE

- pokračování seriálu Živelné pohromy
- výprava za Kunhutou na Bezděz
- hledání ztraceného archívu
- Šed'ovy zážitky z natáčení filmu na letošním táboře
- jak to tenkrát bylo s Širokem
- slavné výroky
- a spousta dalších zajímavostí

Nouzovský Žurnál č. 4, rok 1992, 6. ročník
Toto číslo vyšlo 7. 12. 1992 v Kolíně

MORAVSKÉ HORORY

AKCE NÁVRAT - 7. ROČNÍK - 1992

(vypráví Šed'a)

Kdo bude tentokrát pořádat akci Návrat? To byla otázka, která napadla mnohé z nás. Pořadatel minulých dvou ročníků Marian se chtěl také jednou zúčastnit jako výsadkář, a proto se musel pořadatelství ujmout někdo jiný. V září na sebe odpověď nedala dlouho čekat.

„Akce Návrat je 3. října,“ prohlásil Starosta a začal dělat nábor.

„Já jdu,“ přihlásil jsem se.

„Fajn,“ řekl Starosta a dodal: „Tak sežeň ještě 30 dalších lidí.“

„Cože?“ nechápal jsem.

„Musíme přece nějak vytížit návěs, ne?“ vysvětlil Starosta.

Vzápětí bylo vše jasné. Akci tentokrát pořádají Haňára a Kosa. Kosa se stal letos soukromým podnikatelem a firma, jejímž je spolujednatel, má pronajatou liazku. Tím je rozvoz vyřešen. Haňára se nechala slyšet, že oblast, kde se bude letošní Návrat konat, neznám ani já. Snad, dodala. To mě však nerozhází, loni jsem na tom byl stejně.

V klubovně se na nástěnce objevil zvací dopis, kde byla uvedena kromě data, hodiny a místa srazu také pravidla soutěže. Po zkušenostech s loňským ročníkem více než chvályhodný počin.

Zvláštností bylo, že akce se konala poprvé v sobotu, nikoli v pátek jako dosud. Podezřelé pak bylo, že sraz byl už v 16:30. Šušovalo se, že když se sejde dost lidí, můžeme jet až 100 km od Kolína. Starosta měl zaručený typ, Pobežovice na Šumavě poblíž německých hranic.

V pátek 2. října přišel do klubovny Kosa zkontrolovat nadšení účastníků před akcí.

„Tak kdo všechno jde?“ zeptal se a pohrával si při tom se sekerou.

Všichni ho hned ujišťovali, že jdou a že už se nemohou dočkat. Jen Helča byla smutná. V sobotu má službu v nemocnici.

„Bude to síla,“ slibuje nám Kosa a záhadně se usmívá. Měl pravdu, ale to jsme ještě nemohli vědět. Jen tušit.

Když Helča odcházela na vlak do Prahy, slíbila:

„Budu na vás myslet,“ a ve dveřích ještě ukázala, jak nám bude držet palce.

V sobotu v 16:30 to před klubovny vypadalo jako na nějakém tramském srazu. Hejno lidí s batohy a spacáky posedávalo a postávalo, kde se dalo. Haňára přijímala peníze a občanské průkazy a připravovala obálky pro nouzové využití. Mezitím přicházeli další a další.

Netrvalo dlouho a přijel náš dopravní prostředek. Dojem z příjezdu zanechal velkolepý. Skrz vrata ve zdi jsme viděli okolo projet budku tahače, a pak dlouhatánský návěs, který jako by neměl konec. Tímto dopravním prostředkem byl silniční tahač Liaz s návěsem délky 12 m. Celkem asi 15timetrový kolos.

Loňský rekord byl víc než dvojnásobně překonán. Sešlo se 57 účastníků.

„A to jich ještě asi 20 slíbilo a nepřišlo,“ prozradila Haňára, kterou tento počet také poněkud zaskočil.

Nemluvíme o těch, kteří rovnou odmítli. Jedním z nich byl také Mák, který prý prohlásil:

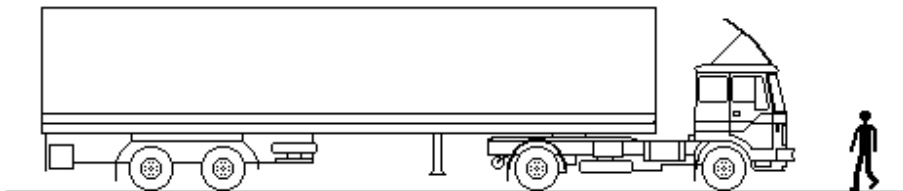
„Jedině s flaškou něčeho dobrého.“

Nikdo se neuvolil tento požadavek sponzorovat, a tak Mák zůstal jedním z mála těch, kteří si Návrat nezkusili na vlastní kůži.

Letošní ročník byl totiž také ve znamení nováčků mírně dřívějšího data narození. Marian s Krtečkem, Máček s Myškou (jedni z organizátorů prvních Návratů) a konečně Fanas a Martina. Fanas se zúčastnil oné prapůvodní akce Návrat před deseti lety v Hryzelích. A pak tu byla spousta těch, kteří právě odrostli základní škole.

Ještě jednu zajímavost. Minulých šesti ročníků se zúčastnilo celkem 51 lidí, tedy o 6 méně než se zúčastnilo ročníku sedmého. Už to svědčí o monstróznosti chystané akce. Jen nováčků bylo letos 37. Celkový počet účastníků všech ročníků akce Návrat rázem vyskočil na neuvěřitelných 88!

„Jestli to takhle půjde dál, tak příští ročník bude mezinárodní,“ neopustil jsem si poznámku.

Patnáctimetrový LIAZ s návěsem

Nastal čas odjezdu. Haňára nám ještě jednou připomněla pravidla, a pak jsme se přesunuli k návěsu. Uvnitř bylo překvapivě dost prostoru, takže jsme se ani v tolika lidech nijak zvlášť nemačkali. V Máčkově Avii jsme se ve dvaceti lidech mačkali mnohem víc. Kolem 18. hodiny, ještě za světla, jsme vyjeli.

Přeneseme se teď zhruba 60 km západním směrem, tedy do Prahy. Helča opravdu nezapomněla a vzpomíná na nás už minimálně jeden a půl hodiny. Psychicky se připravuje na noční službu a čas si krátí kromě vzpomínání také štrikováním kilometrové šály. V té době v ní uzrálo rozhodnutí, že si z nadcházející služby udělá vlastní akci Návrat. Zavedla si tedy deník a v 18:30 zahajuje výsadem na noční službu svou individuální akci Návrat za pacienty.

Zatím my jsme jeli přes Čáslav, Golčův Jeníkov, Havlíčkův Brod a zanedlouho jsme překročili hranice Moravy a najeli na dálnici do Brna. Ti, kteří stačili cestu sledovat, se zděšeně dohadovali, jestli jim bude stačit 30 Kčs zalepených v obálce na cestu do Kolína, až se tu někde ztratí. Ti, co nic netušili, byli mnohem klidnější a pospávali v blahé nevědomosti.

Helča už od začátku služby kmitá. Jeden pacient se dožaduje prášku proti bolesti hlavy. Helča odmítá, protože dostal poslední před hodinou, a tak nemá nárok. Další pacient si stěžuje, že se mu chce hrozně spát, a žádá prášek na spaní. Místo prášku se mu dostává logického vysvětlení, že když se mu chce tak hrozně spát, usne i bez prášku.

Zastavili jsme na dálničním odpočívadle u Velkého Meziříčí. Je poměrně zima, protože fouká vítr.

„Ale tu Moravu jsme tenkrát slibovali akorát Vojínovi,“ připomínám Kosovi Vojínovo slavné pořadatelství. „A ten tu dneska není.“

Kosa se jen usmívá.

Opět nalézáme na návěs a zanedlouho skutečná akce Návrat začíná prvními výsady.

Zalístujeme tedy deníky, které tentokrát Haňára s pečlivostí sobě vlastní nezapomněla připravit. Vzhledem k velkému počtu účastníků se omezíme na nejdůležitější a nejzajímavější události této noci. Podrobné trasy putování můžete vyčíst z mapky. Nejprve se ale seznámíme se zprávou o cíli akce, kterou dostala každá dvojice či trojice s sebou.

Hledej hrad

PERNŠTEJN - jeden z našich nejmohutnějších hradů založen v pol. 13. stol., přestavován a rozšiřován pozdně goticky v 15. a 16. stol.

Na trase Nové Město na Moravě - Boskovice leží město B..... nad Pernštejnem. U tohoto města se nachází obec Nedvědice. V její blízkosti leží hledaný hrad a vesnice nesoucí stejné jméno Pernštejn. Vesnicí Pernštejn protéká potok Nedvědička a proti jeho proudu ve vzdálenosti asi 3 km (první autobusová zastávka směr Rožná) se opět všichni sejdeme.!? Najdeš-li Zubštejn, dej se na jih.

Bližší určení: Uprostřed pětiúhelníku VELKÁ BÍTEŠ - ŽDÁR NAD SÁZAVOU - JIMRAMOV - BOSKOVICE - TIŠNOV

(z Osové Bítýšky udržuj směr SV)

! Jestliže do cíle nedorazíš do 13:00 4. října, použij peněz z obálky a vrať se domů.

Sraz nezvěstných bude ještě v neděli ve 21:00 u klubovny v Kolíně.

19.50 - 1. výsadek, Dodo - Starosta.

Výsadek probíhá naprosto spořádaně a disciplinovaně. Zatímco liazka odjíždí, oba si upravují výstroj a nabíjejí startáky. Určitě budou potřeba.

Na křižovatce si ze čtyř možností vybírají směr Osová Bítýška.

19.58 - 2. výsadek, Koko - Cvrček.

Čtou si výchozí zprávu a je jim z toho nevolno, protože nevědí, kam že to vlastně mají jít. Rekonstrukce jejich putování si vyžádala téměř detektivní rozbor, protože zápisy v deníku obvykle začínají:

„Jsme v nějaký vesnici ...“

Zato ale se v nich probudilo básnické střevce (zřejmě od té nevolnosti) a během cesty složili několik veršů.

20.25 - Dodo a Starosta jsou v Osové Bítýšce. Ve výchozí zprávě je doporučen směr severovýchodní. Následuje pokus určit světové strany podle hvězd. Zůstalo jen u pokusu, protože je zataženo.

„Ono možná lepší,“ podotýká Starosta.

Uvažují, jestli jít na Velkou Bíteš nebo na Křižanov.

„Velká Bíteš je hranice v pětiúhelníku, takže lepší by to bylo

do Křižanova,“ uvažuje Starosta.

Dodo nic nenamítá. Vyrázejí tedy do Křižanova. Čeká je 8 km, je tma a vítr.

20.28 - 3. výsadek, Marian - Krteček.

První zápis je inspirován zajímavými siluetami na obloze barvy oceli, které připomínají sochy Moai. Na Velikonočních ostrovech se však nevyskytují kapličky, natož udržované, jako tahle, typicky moravská. Po chvíli je jasno, sochy nejsou sochy, ale otesané lípy.

20.33 - 4. výsadek, Dáša - Dušan.

Jsou vysazeni u Jívové a nabírají směr Sklené nad Oslavou.

20.39 - 5. výsadek, Jerry - Robert.

Jsou vysazeni u Radenic a očividně jsou zmateni. Trvá jim delší dobu, než se vydají správným směrem na Sklené nad Oslavou.

20.45 - V Praze na Bulovce na sesterně opět zvoní zvoneček. Pacient chce na Helče další prášek na spaní, prý usne jen po třech a dostal zatím jen jeden. Helča mu říká, že by pak prospal celý den a že kdyžtak dostane prášek později.

Pak má Helča poměrně klid. Štrikuje šálu, občas koukne na televizi, ale stále je duchem tam někde v noci, kde se právě chystá další výsadek.

20.48 - 6. výsadek, Šed'a - Jana - Ještěrka.

Byli jsme vysazeni na nějaké hlavní silnici. Nedaleko od nás jede vlak. Podle jeho délky a rychlosti to vypadá na rychlík, a protože vím, že jsme na Moravě poblíž dálnice, odhaduju, že jde o hlavní trať Havlíčkův Brod - Brno. Liazka odjíždí.

Zjišťujeme, že jsme byli milosrdně vysazeni u křižovatky. První směrovka, která nám padne do oka, zní překvapivě Pardubice bez udání kilometrů. Směrovka Velké Meziříčí 12 km vlevo uvádí vše na pravou míru. Kde jsme, přibližně víme, a kam máme jít, taky. Vyrážíme do nejbližší vesnice.

20.52 - Koko a Cvrček sedí v Březejci před obchodem. Na dveřích je napsáno:

Rozvojový plán topného plynu v okrese Žďár nad Sázavou platí od 1. ledna do 31. prosince 1992.

Prozkoumali autobusovou zastávku a šli dál.

20.54 - 7. výsadek, Terežka - Bobr.

Nejbližší vesnicí je Rousměrov. Loudí od domorodců něco

k pití, pak pokračují dále na Žďár nad Sázavou.

21.00 - 8. výsadek, Myška - Máček.

Jejich deník má narozdíl od ostatních podobu zvukovou, protože s sebou mají diktafon. Jdou za světlý nejbližší vesnice.

- Jsme v Rousměrově, kde je odbočka vpravo na Bohdalec a Bobrovou. Tato jména nám nic neříkají a nevíme, jak daleko jsme vlastně od Žďáru nad Sázavou, kde se tato silnice křížuje se silnicí z Bystřice nad Pernštejnem. Jdeme tedy rovně, což byla, jak se později ukázalo, chyba.

21.08 - 9. výsadek, Martina - Fanas.

Jsou vysazeni nedaleko Bobrové. Nebyl pro ně velký problém najít v Bobrové směrovku Bystřice nad Pernštejnem.

21.10 - Myška a Máček jsou v Bohdalcu. Jméno této vesnice jim nic neříká, a proto se probírají jízdními řády autobusů na zdejší zastávce.

„Hele, Osová Bítýška,“ upozorňuje Myška. „Když se dostaneme do ní, máme jít na severovýchod.“

„A tady je Vídeň,“ diví se Máček.

Vídeň zavrhli a volí směr Nové Město na Moravě.

21.14 - 10. výsadek, Kuře - Vilík.

Také byly vysazeny nedaleko Bobrové. Do cíle však nedošly z jednoho prostého důvodu. Slíbily doma, že se vrátí v poledne. Došly až do Pernštejna, kde přespaly a ráno jely domů vlakem.

- Tereška a Bobr našli v Laštovičkách nádraží. Bobr má utkvělou představu, že do Bystřice nad Pernštejnem dojdou po kolejích. V Bystřici sice nádraží je, ale je to jiná trať. To však Bobr neví a jdou po kolejích hlavní tratě Brno - Havlíčkův Brod. Každou chvíli utíkají před vlaky, proto později slezou na silnici a jdou podél tratě.

21.24 - 11. výsadek, Martina - Jarda.

Byli vysazeni u Radešínské Svratky a vyrazili za kamionem.

- Jdeme po hlavní silnici na Žďár. Ještěrka se drží střední dělicí čáry. Do průjezdu prvního auta zastávala filozofii:

„Má volant, vyhne se.“

Nevydržela však psychicky a z cesty uhnula sama. Teď každou chvíli prchá ke krajnici a nadává na hustý provoz. Míjíme odbočku na Suky.

„Já znám jenom suky na stromě,“ zavrhuje Ještěrka možnost odbočit. Jdeme tedy rovně a nedaleko nás projíždí každou chvíli

nějaký vlak.

21.28 - Koko a Cvrček sedí na molu u vypuštěného rybníka a medituji nad svým osudem. Je tu jakási opuštěná vodácká osada. Mají tu dokonce sluneční hodiny, které ovšem nejdu. Za rybníkem je vidět světlo. Vyrážejí tedy jako Jeníček a Mařenka za světlem. Měli však smůlu. Další rybník byl plný vody a museli jej obejít.

21.35 - 12. výsadek, Lucka - Petr.

Byli vysazeni nedaleko Nového Města na Moravě, kam také během čtvrt hodinky došli. Hned toho využili a navštívili restauraci Na brněnské.

- Marian a Krteček potkávají u odbočky na Radenice Jerryho a Roberta. Obě dvojice míří do Skleného nad Oslavou. Zde se Krteček rozplývá nad překrásným nádražím. Podle jízdních řádů se orientují v prostoru a čase.

21.45 - Dodo a Starosta jsou v Křižanově. V autobusové zastávce nacházejí v jízdním řádu Rožnou. Starosta je s nálezem spokojen, zatímco Dodo prosazuje cestu přes pole. Starostovi se to vůbec nezdá, i když by to možná byla zkratka. Jdou dál.

21.46 - 13. výsadek, Hop - Amík - Herouš.

Byli vysazeni v okrajové čtvrti Nového Města na Moravě zvané Pohledec. Došli na nádraží v Novém Městě a inspirováni jízdním řádem vyrazili do Bystřice nad Pernštejnem po kolejích.

21.48 - Terezka a Bobr došli do Ostrova nad Oslavou a rozhodují se na první křižovatce, kudy mají jít. Bobr navrhuje Nové Město na Moravě. Protože díky nábližce po kolejích přišli do Ostrova od Bystřice, nikde tuto směrovku neviděli a to byl začátek jejich anabáze. Terezka má obavy, že má rozmazané oči, a vylévá si zlost na Bobrovi. Tak to aspoň tvrdí Bobr. Pod touto informací v deníku je totiž ještě připsáno jinou rukou jediné slovo:

KECÁ!

- Jsme už také v Ostrově nad Oslavou a máme radost, protože na velké tabuli, kde mimochodem v přímém směru Pardubice nahradil dokonce Hradec Králové, je na odbočce vpravo uvedena Bystřice nad Pernštejnem. Naši radost jen trochu kalí údaj 23 km. O pár set metrů dále na odbočce do Nového Města na Moravě (to je ta, kde před chvílí odbočili Terezka a Bobr) radost střídá zděšení, protože u Bystřice nad Pernštejnem je uvedeno 33 km. Doufáme, že platí

aspoň ten první údaj.

21.55 - 14. výsadek, Jaruška - Pitras - Slon.

Jsou vysazeni v Roženeckých Pasekách a jsou z toho celí pryč.

Podářilo se jim najít autobusovou zastávku s jízdním řádem a vyrazili do Věcova a pak na Bystřici nad Pernštejnem.

21.56 - Koko a Cvrček dorazili do Ronova. Nedaleko jede vlak a v nich se poprvé probouzí básnické střevo. Zde je jejich první výplod:

*Chodíme, chodíme
hore po Ronově,
kapku alkoholu nemáme,
je nám z toho nezdravě.*

Odcházejí dále, jenže už asi nezjistíme kudy, protože používají různé zkratky, a když přijdou náhodou do nějaké vesnice, ani nevědí, jak se jmenuje.

22.00 - Jarda a Martina došli do Nového Města na Moravě a jdou na Bystřici nad Pernštejnem.

- Myška a Máček jsou v Radešíně. Nacházejí zde turistickou směrovku na Bystřici nad Pernštejnem 19,5 km. Turistické značené cesty však obvykle nevedou nejkratším směrem, a tak se stalo, že Myška s Máčkem se místo na Bystřici vydali do Nového Města na Moravě. Zatím však hýří optimismem, jejich hlasy znějí jasně a téměř bezstarostně.

22.02 - 15. výsadek, Pedro - Navys.

Vysazeni byli u Věcova. Hned se zorientovali, a protože věděli, že jsou na Moravě, přešli hned v mluvě do moravského dialektu, aby lépe splynuli s okolím. Mottem jejich cesty bylo zvolání „Vidim světýlko!“. Otázkou zůstává, co by jejich moravštině řekl pravý roduvěrný Moravan. Podívejme se pro zajímavost do jejich deníku, kam Pedro zaznamenal první dojmy:

„Naše štreka byla betálná. Špicové šok, že sme na Moravě. Celá naša polovina teamu radostí líbala zem. No, když už sem klečel, čuchám a hledám stopu.“

Pedro vyčmuchal směr dobře, vyrážejí do Bystřice nad Pernštejnem.

22.08 - 16. výsadek, Blond'á - Kadajča.

Jsou vysazeni u Jimramova a vyrážejí na Bystřici nad Pernštej-

nem.

- Silnice, po které teď jdeme, je mnohem klidnější. Provoz je tu minimální. Proto nás vyděsí tiché zvuky, které se zničehonic ozvou těsně u nás. Vedle Ještěrky si to v poklidu šine neosvětlený cyklista.

Přicházíme k podjezdu pod železniční tratí, který tone v lesní tmě.

„Já už myslela, že jsou to vrata a že jsme došli,“ uklidňuje se Ještěrka.

„Mně to spíš připomnělo hraniční přechod,“ přidala se Jana.

Uklidnil jsem ji, že v této části republiky zatím vznik státní hranice nehrozí.

22.17 - 17. výsadek, Buggy - Tomáš - Ještěr.

Kluci jsou vysazeni také nedaleko Jimramova, kde nacházejí celkem snadno směr Bystřice nad Pernštejnem.

22.28 - 18. výsadek, David - Jana.

Ti dva byli už předem dohodnuti, že se na to pořádně vyspí a že ráno za světla budou moudřejší. Jenže nebyli a v cíli se neobjevili.

22.38 - 19. výsadek, Lenka - Kestřa.

Jsou vysazeni u Nyklovic a namířili si to přes Vír do Nedvědic.

22.44 - 20. výsadek, Alena - Míla.

Hned po výsadku si jdou oba odskočit (každý zvlášť). Při té příležitosti je Alena přepadena. Pachatele se nepodařilo identifikovat, prý divoká zvěř.

Po chvíli chůze nacházejí autobusovou zastávku, kde se orientují podle jízdního řádu.

22.47 - Marian a Krteček jsou v Rousměrově a odbočují na Bobrovou.

Tímto směrem tuší cíl. Marian pro pozvednutí nálady vypráví děj Vetřelce 3. Ideální doba. Z idylky je vyděsilo protijedoucí vozidlo, které jelo podezřele pomalu. Raději skočili jako správní amíci do příkopy (jsme přece na Moravě, příkop se vyskytuje jen v Čechách). Přestože v celých Čechách, Moravě i Slezsku je alarmující sucho, jejich kecky vzápětí ohlásily alarmující mokro. K tomu se přidaly ještě kopřivy, takže revma bude neznámým hostem.

22.48 - Jsme v Bohdalci a zjišťujeme, že Rousměrov je od nás pouhé 3 km a my jsme už 2 hodiny na cestě.

„Chybička se vloudí,“ omlouvám sedmikilometrovou nábližku.

„Hlavně, že víme, kam máme jít.“

Během malé pauzy spojené se svačinou kontrolujeme jízdni řady autobusů.

„Taky bych se to mohla někdy naučit,“ medituje Ještěrka.

Zaujala nás linka do Bystřice nad Pernštejnem přes Rožnou, o které je zmínka v úvodní zprávě. Po občerstvení pokračujeme do Bobrové.

22.50 - 21. výsadek, Mirka - Pizi.

Vyrazili za liazkou a brzy došli do Olešnice. Zde zvolili směr Hodonín.

22.59 - 22. výsadek, Věra - Mech.

Byli vysazeni u Olešnice a vydávají se do Crhova.

Na první stránce jejich deníku nalezneme velkými písmeny napsáno:

„Vzhledem k tomu, že máme velmi krátkou paměť, nepamatujeme si vůbec nic.“

Na další stránce (když jim Haňára vynadala) je dopsáno:

„Vzhledem k tomu, že předchozí zápis byl shledán nevyhovujícím, činíme tuto opravu:“

A následuje stručný popis cesty. Aspoň něco.

23.07 - 23. výsadek, Lenka - Jirka.

Po přečtení zprávy zauvažovali a rozhodli se, že půjdou do kopce, protože hrady se stavějí na kopci, ne? Dorazili do Rozseče nad Kunštátem a vydali se na Žďár nad Sázavou.

23.10 - Dodo a Starosta jsou ve Strážku. Zřejmě je zde zábava, protože postavám, které míjejí, ke střízlivosti chybí opravdu hodně a stále přibývají. Dodo a Starosta jim jejich stav tak trochu závidí. Nacházejí směrovku na Rožnou a jsou plni optimismu. Žene je vidina Pernštejna, kterou si pro názornost transformovali na značkové stejnojmenné pivo. Hned se jim jde lépe.

23.14 - 24. výsadek, Jitka - Pipi.

Jsou vysazeni v Rozseči nad Kunštátem. Vydávají se na Žďár nad Sázavou.

23.15 - Helča s kolegyní jdou rozdat půlnoční přiděl léků.

23.18 - 25. výsadek, Martina - Baterka.

Po vysazení jdou za liazkou. Ta však zanedlouho jede zpátky. Přesto jdou dál.

23.25 - Marian a Krteček potkávají v Bohdalci Dášu s Dušanem.

23.29 -26. výsadek, Čert - Šárka - Lenka.

Poslední stateční této noci. Na návěsu liazky už nikdo nezbyl.

- Mirka a Pizi se v Křtěnově zachovali podle rčení: „Zakázané ovoce nejlépe chutná.“ Utrhli si tedy pár jablek, ale pěkně se napálili. Byla kyselá.

23.50 - Alena a Míla jsou v Rovečném. Vydedukovali, že jsou uprostřed ono ho pětiúhelníku, a hledají Tišnov a Velkou Bíteš. Poněkud nezvládli směr a pokračují dále po slepé silnici. Jim se tam však líbí, protože při tom likvidují úrodu nic netušícím domorodcům.

23.55 - Čert, Šárka a Lenka došli do Kunštátu. Bloumají kolem, ale místní cedule jim nic zajímavého neprozradily. Vydávají se do Hlubokého u Kunštátu. Při hledání potkávají Martinu a Baterku. Ti si došli pro informace až na náměstí, kde našli mapu. A na ní byla červená turistická značka do Nedvědic. Vydávají se tedy shodou okolností také do Hlubokého u Kunštátu.

0.00 - Helča má potíže s jednou paní, která byla na velké a teď se nemůže zaboha vyhrabat do postele. Pořád jen mele dokola:

„Sestřičko, dělejte něco!“

Kdo má štěstí, potká v noci i netopýra

Helča nemá dost síly, aby ji nahoru vytlačila. Nakonec se to ale podařilo.

A je zase klid. V televizi už nic není, jen na OK3 nějaký strip-týz. Na Evropě 2 hezky hrají a v Helčině hlavě, a pak i na papíře, postupně vzniká následující báseň:

*V práci nudou umírám,
když na vás moc vzpomínám.
Šlapat noci, to mě baví,
však sedět tady, to mě znáví.*

*Jak chtěla bych být mezi vámi
a legrace si užívat,
místo toho zlobí páni,
že si chtějí povídat.*

*Pár omylů, to se stane,
na myslí mi teďko tane,
zda se všichni setkáte,
jestliže se poznáte.*

*Bídny obraz vašich tváří,
úsměvy však všude září.
Šťastní, že jste trefili
i placatice vypili.*

Děkujeme Helče za krásnou chvílku poezie a zpět k drsné realitě.

0.05 - Myška a Máček jsou v Novém Městě na Moravě. Po občerstvení vyrážejí na Boskovice a Bystřici nad Pernštejnem. Humor jim začíná docházet.

0.10 - Dodo a Starosta jsou v Rožné. Začínají je bolet nohy, ale cíl už není daleko. Vyrážejí na Nedvědice.

Začal štěkat pes. Dodo mu oplácí střelbou, pes štěká ještě víc. Berou raději nohy na ramena.

0.20 - Martina s Fanasem dorazili do Bystřice nad Pernštejnem. Nacházejí odbočku na Nedvědice.

0.29 - Koko a Cvrček jsou v nějaké vesnici, ale její název nezjistili. Zřejmě se pohybovali někde v okolí Heřmanova. Lze tak soudit podle lesů, o kterých se zmiňují:

*Volají nás lesy stráně,
na silnici jsme moc na ráně.*

Po nějaké době však mění názor:

*V lese vlhko, v lese zima,
na silnici lepší klima.
Co mám dělat s touhle chůzí,
když mě pořád líbaj múzy?*

0.40 - Dodo a Starosta jsou ve Věžné a míří k autobusové zastávce. Posvítili si dovnitř a zjišťují, že není prázdná.

„Čau, my se jen podíváme na jízdní řád. Dobrý, jo?“ říká Starosta nesměle.

Odpověď je naprosté ticho.

„Že bychom je tak vyděsili?“ medituje později Starosta. „Asi jo, já se potkat v tuto noční hodinu, tak se taky na nic nevzmůžu,“ uzavírá.

Dodo se šíleně chechtá. Na konci vesnice ho smích přešel. V jedné místnosti, kde se ještě svítí, si stará paní brousí nůž. Přeběhl jim mráz po zádech. Světlo zhaslo, a tak raději přidali do kroku.

Cestou lesem pak mají obavy, že je někdo nebo něco sleduje. Vystříleli do lesa pár ran. Bylo slyšet jen vzdalující se praskot.

0.45 - Jerry a Robert jsou v Radešíně. Z Radešína do Bobrové jsou 3 km, ale k jejich překonání potřebovali plných 6 hodin. Zřejmě usoudili, že jen trouba se může honit v noci za nějakým preludem v podobě kamiónu, a schrupli si. Ráno je moudřejší večera. A zatím okolo chodí temnou nocí další skupiny.

- Dáša s Dušanem objevili v Bobrové krásné kotě (spíš kotě objevilo je). Dáša se musí držet, aby si kotě neodnesla s sebou v batohu. Proto má raději ruce v kapsách.

0.50 - Dopřáváme si další odpočinek v autobusové čekárně na odbočce do Olešinek. Ještěrka je ospalá a už delší dobu nám cestou usíná.

- Jaruška, Pitras a Slon došli do Domanína. Je zde velká zábava, ale Bystřice nad Pernštejnem je nedaleko.

- Naši „Moraváci“ Pedro a Navys došli „šórem“ do Bystřice nad Pernštejnem a pokračují dále do Rožné. Cestu popisují takto:

„Nic veselého sme asi nepotkali. Deset minut sme pozorovali bílýho kance na rybníku, chrochtal, čvachtal a po zaostření oka to byla labuť. Nudná cestu sme zpestřili třímetrovými skoky do rygólů

gdyž něco furt projíždělo.“

- Helča byla píchnout injekci a když chtěla přikrýt jehlu, píchla se. Jako na potvoru, jehla už byla použitá.

„Doufám, že neusnu jako Šípková Růženka na sto let na nějakou chorobu AIDS nebo něco podobného,“ rozumuje Helča. „Zatím se cítím normálně, až na tu hlavu. Ale na to mám papíry už odmalička.“

Z toho je nejlepší se vyspat. Helča se stáčí do křesla a za chvíli spí.

0.55 - Čert, Šárka a Lenka objevili v Hlubokém červenou značku vedoucí do Nedvědic. Jdou tedy po ní, v patách mají Baterku s Martinou.

1.00 - Alena a Míla jsou v Malém Tresném. Zde silnice končí, ale to jim nevadí a za veselého zpěvu pokračují dále po zelené značce.

1.05 - Lenka a Jirka došli do Hodonína. Skoro ve všech oknech se svítí.

„Co ty lidi takhle pozdě dělaj? To je záhada,“ diví se Lenka.

Pokračují dále na Bystřici nad Pernštejnem.

1.11 - Dodo a Starosta jsou v cíli a jdou spát.

1.15 - Lucka a Petr došli do Bystřice nad Pernštejnem. Bloudí zde skoro hodinu, než našli odbočku na Nedvědice.

1.17 - Jsme ve Zvoli. Můžeme si vybrat mezi Dolní a Horní Rožínkou. Horní Rožínka je ve směru na Bystřici nad Pernštejnem, přes Dolní Rožínku jezdí autobusy do Rožné. Pokračujeme do Dolní Rožínky.

- Mirka a Pizi se v Hodoníně setkali s Jitkou a Pipim. Za vesnicí si udělali malý piknik u silnice. Potom však začala Jitka vykřikovat:

„Mně je špatně. Nechte mě tady. Asi umřu.“

Pipi a Pizi se projeví jako praví gentlemani a nabídli Jitce, že ji potáhnou za vlasy jako pravěkou ženu. To si Jitka rozmyslela a šla raději po svých.

Znenadání se ze tmy vynořili světlo.

„Ahoj.“

Byli to Mech s Věrou. Dále šli všichni společně.

1.30 - Po sešupu z 12% kopce („To je klesání 12 m za 100 m,“ poučuje Myška) se Máček s Myškou zastavili v Divišově v čekárně autobusové zastávky. Humor už je přešel docela a jejich hlasy znějí

unaveně.

„Já už nemůžu, to je šílený,“ prohlašuje Myška.

- Alena a Míla dozpívali. Dlouho jim humor nevydržel. Jsou ztraceni uprostřed hlubokých moravských hvozdů a přestali si už namlouvat, že jdou ještě po nějaké cestě. Milan leží na zemi a stále opakuje jednu větu:

„Nevěřím, že nás vysadili v pětiúhelníku!“

Alena o něm prohlašuje, že je padavka. Má však obavy o jeho zdraví. Za chvíli jí obavy přešly, protože snědl nějakou náhodnou houbu. To ho zřejmě postavilo na nohy a jdou za světlem.

1.50 - Myška a Máček vcházejí do vesnice zvané Rovné.

„Moc v rovině není, bohužel,“ konstatuje Myška.

„Teda, kdo si to vymyslel,“ na to Máček.

1.56 - Věřte nebo ne, Alena a Míla jsou opět v Malém Tresném. Zkoušejí tedy jít za druhým světlem.

2.05 - Jaruška, Slon a Pitras jsou v Bystřici nad Pernštejnem a pokračují na Nedvědice.

2.15 - Jsme v Dolní Rožince. Je zde velká křižovatka, ale ani jeden směr nám není dobrý. Rožná nikde. Je tu sice směrówka Nedvědice 12 km, ale to bychom Pernštejn obcházeli a představa dalších minimálně 4 hodin cesty se nám vůbec nezamlouvá. Tím spíš, že podle jízdního řádu autobusů je odtud Rožná vzdálena pouhé 3 km. Jenže kudy tam ty autobusy jezdí?

Jana a Ještěrka sedí na zábradlí, zatímco já zkoumám jízdní řády na autobusovém nádraží (v takové vesnici!). V jízdním řádu je zastávek v Dolní Rožince asi 10. Jsou tu nějaké doly a u každého je zastávka. Kdo se v tom má vyznat? Odhaduju směr, pokračujeme dál a nadáváme na mizerné značení směrů.

Na následující autobusové zastávce kontroluju jízdní řády, málem si při tom zlomím nohu, krajnice je rozkopaná. Mezi jízdními řády je i ten přes Rožnou. Spokojeně pokračujeme dál.

- Lenka a Jirka ve Štěpánově nacházejí odbočku na Nedvědice.

- Marian a Krteček si odpočinuli v autobusové čekárně na odbočce do Olešinek. Pojedli, popili a vyrazili na cestu. Prvotní humor se vytratil neznámo kam.

- Jarda a Martina jsou v Bystřici nad Pernštejnem. Oba už se domnívají, že se blíží jejich konec.

2.25 - Koko a Cvrček udělali převratný objev. Zjistili, že jsou na Mo-

ravě! Velmi si stěžují:

*Příšerně nás bolejí nohy,
na tohle nemáme vlohy.
Kopec tady, kopec támhle,
asi nám z toho hrábne.*

- Po různých zkratkách a nábližkách dorazili Terežka a Bobr do Nového Města na Moravě. Pokračují na Boskovice. Připadá jim, že byli už i v pekle, ale Pernštejn nikde. Bobr nadává:

„Háňo! Počkej, až budu mít dost sil, tak ti to vrátím!“

2.30 - Hop, Amík a Herouš doklopýtali na nádraží v Bystřici nad Pernštejnem. Zrovna přijel vlak z Tišnova. V klidu se napili, najedli a dál šli po silnici na Nedvědice.

- Alena a Milan jsou ve Velkém Tresném a pokračují dále po zelené značce.

2.40 - Marian a Krteček jsou ve Zvoli a pokračují na Bystřici nad Pernštejnem přes Horní Rožínku.

3.00 - Blondřa a Kadajča dorazili do Bystřice nad Pernštejnem. Přestože si nijak nezašli, Blondřa toho má dost a stávkuje. Trvá to přes hodinu. Pak pokračují po modré značce na Pernštejn.

3.05 - Jsme namydlení. Odbočka na Rožnou nikde, jsou tu jen neoznačené odbočky. Jednu jsme zkusili a končíme u nějakého dolu. To už tušíme, že jdeme asi špatně, ale nevíme kudy jít jinak. Ještěrka vypadá zdrchaně.

„Kdybys nemohla, tak prosím tě řekni,“ povídám jí, „nejsme na olympiádě.“

„Já můžu jít, ale zavírají se mi oči,“ odpovídá Ještěrka. „Asi brzo spadnu do příkopu.“

Zkoušíme tedy jít dál. Jana vede Ještěrku za ruku.

Blížíme se ke křižovatce. Proti nám poblíkává nějaká baterka. Zřejmě další bloudící skupina. Mlčím, abychom na sebe neupozornili. Jana taktéž. Ještěrka si myslí, že má halucinace z únavy, a proto mlčí také. Směr Rodkov nám bere všechny naděje na nalezení odbočky do Rožné. Znamená to, že se nezadržitelně blížíme k Bystřici nad Pernštejnem. Ale tam nechceme, protože ono nedaleko, co je uvedeno ve zprávě, představuje ve skutečnosti asi 10 km. To vím, na Pernštejnu jsem byl předloni. Ted' nám nezbývá, než jít dál a na nejbližší odbočce se vrátit do Rožné. Jdeme dál a blikající ba-

terku necháváme za sebou, aniž bychom tušili, kdo to je.

Pokud sledujete vyprávění pozorně, asi vás už napadlo, kdo se za onou baterkou skrýval. Samozřejmě, byli to Marian a Krteček, kteří pátrali po odbočce na Rožnou, ale nenašli ji, a tak pokračovali dále za námi.

3.15 - Buggy, Tomáš a Ještěr dorazili do Bystřice nad Pernštejnem a hledají odbočku na Nedvědice. Jenže ji nemohou najít. Hledají v jízdnicích řádech na autobusovém nádraží, ale výsledek je nulový.

- Do Bystřice dorazili také Myška a Máček. Hledají totéž a také nenacházejí. Zkoušejí žlutou turistickou značku, ale není to to pravé.

3.17 - Mirka, Pizi, Jitka, Pipi, Věra a Mech dorazili do Štěpánova. Zjišťují, že do Nedvědic je to ještě 6 km. Jitka stále sténá, ale Pipi ji s ledovým klidem táhne dál.

3.20 - V Praze zvoní zvoneček. Není to Ježíšek, ani Mikuláš, ale jakýsi nespavý pacient. Helča vyjde na chodbu a nevěří svým očím. Hned tři pokoje najednou, jako by se domluvili. Nastupuje i kolegyně. Helča se ani nestačí vrátit na sesternu a další zvoneček. Vyřizuje přání, vrací se na sesternu, posadí se a další zvoneček.

Noční silnice, typická scéna pro akci Návrat

„To snad není možný,“ nevěří Helča svým uším a vyráží za pacientem.

3.30 - Alena a Míla sice zelenou značku ztratili, ale přesto došli do Olešnice. Zde zjistili, že od místa výsadku jsou vzdáleni asi hodinu cesty. To nepotěší. Uklidňují se jídlem.

3.34 - Pedro a Navys došli do cíle vcelku spokojeni. V deníku se s námi před spaním loučí těmito slovy:

„Jinak děcka dík! Někdy v prostoru. Suchá stezka a nebe nad hlavó.“

3.40 - Koko a Cvrček sedí opět v neidentifikované vesnici, možná je to Strážek. Štěká na ně pes, zatímco oni zase skládají básně:

*Už osm hodin chodíme,
asi si to tady hodíme.
(Bohužel nehodíme, nemáme provaz.)*

Další verš už je pouze zoufalým výkřikem:

Moravo, Moravo, ty svině!

Tolik je to zmošlo, že si dali asi hodinovou pauzu.

- Lenka a Kesťa jsou ve Štěpánově. Křižují silnici Bystřice nad Pernštejnem - Boskovice a jdou do Nedvědic.

- Martina a Baterka dohnali na Hrádku Čerta, Šárku a Lenku a předběhli je. Po chvíli pozorují opravdového jezevce.

3.57 - Martina a Fanas jsou v cíli.

4.00 - V Rodkově žádná odbočka nebyla, jen do dalšího dolu. Dorazili jsme k železničnímu přejezdu. Trať vede určitě do Rožné, protože na tamním nádraží zastavují i autobusy. Nadhazuju dvě varianty. Jít dál po silnici, nebo kratší, ale náročnější cestou po trati přímo do Rožné. Ještěrka na to nic, jen sebou žuchla do trávy. Jana ji napodobila. Sbíráme síly.

Na silnici se ozval šramot. Ze tmy se vyloupili Krteček a Marian.

„Taky bloudíte jako my?“ vítám je.

„Hledáme Rožnou,“ na to Marian.

„To jsme na tom stejně.“

„My pokračujeme dál do Bystřice,“ řekl Marian. „Jestli dorazíte dřív, jako že asi jo, tak vyříd'te, ať na nás počkají, že určitě přijdeme.“

Krteček a Marian zmizeli ve tmě.

„Tak kudy?“ nadhazuju znovu otázku.

„Nejkratší cestou,“ prohlásila Jana.

„Takže po kolejích,“ dodávám.

„A nepojede vlak?“

„Včas ho uslyšíme.“

Zvedli jsme se a vyrazili na úmornou cestu po pražcích.

4.30 - Dáša a Dušan dorazili do Bystřice nad Pernštejnem. Potkávají zde další skupinu, ale ta se k nim nehlásí. Pak se k nim šouravým krokem blížil muž, který měl co dělat, aby se jim vyhnul, ale měl z toho očividnou radost.

„Inu, alkohol je metla lidstva,“ podotýká k tomu Dáša.

Vyrážejí na Nedvědice.

4.34 - Z Bystrického nádraží vyjel vlak do Brna, zrovna když šli okolo Krteček a Marian. Asi si na nás vzpomněli, jak klopýtáme po kolejích. Po chvíli našli odbočku na Nedvědice.

- Vlak před sérií třech přejezdů zahoukal.

„Myslím, že jsem slyšel houkat vlak,“ říkám. „Radši počkáme.“

Jana a Ještěrka přijaly přestávku s povděkem. Cesta po pražcích je skutečně úmorná. Škrábeme se na násep a usazujeme se na jeho vrcholku.

„Mít tu spacák, tak tady končím,“ prohlásila Ještěrka.

„Jenže nemáš a začíná být pěkná zima,“ odpovídám jí, ale udělal bych nejraději totéž.

Po pěti minutách je tu vlak. Pomalu se zvedáme, ale vidina dalšího klopýtání po pražcích nás vůbec neláká. Jdeme kousek po poli, a pak přicházíme na asfaltku, která vede dále podél trati.

4.40 - Lenka a Jirka jsou v Nedvědicích. Odbočují na Pernštejn a postupují do prudkého kopce. Mají však obavy, že jdou špatně, protože proti nim se řítí z kopce postupně dvě skupinky lidí (nezdá se však, že by to byl někdo od nás). Nenechali se zviklat.

5.00 - Buggy, Tomáš a Ještěr se stále ještě motají v Bystřici nad Pernštejnem. Buggy má dojem, že zahlédl Fanase. Ten však už dávno spí na návěsu liazky, ale je dost dobře možné, že šlo o Máčka s Myškou, kteří právě touto dobou našli odbočku na Nedvědice a vydávají se na cestu. Necítí už ale nohy.

Zatím Buggy, Tomáš a Ještěr se rozhodli zkusit jeden z mož-

- ných směrů. Bohužel ten špatný, vyrážejí na Rodkov.
- 5.05 - Jsme konečně v Rožné. V jednom baráku se svítí, Ještěrka to nechápe:
- „Že můžou v neděli tak brzo vstávat.“
- „Třeba ještě nešli spát,“ oponuju.
- Směrovka hlásá Nedvědice 9 km. Podle autobusové zastávky u nádraží odhaduju, že nám zbývá necelých 6 km. Taková dálka! Jdeme už zcela mechanicky. Jana a zejména Ještěrka se však obdívuhodně drží. Začíná svítat.
- Mirka, Pizi, Jitka, Pipi, Věra a Mech došli do Nedvědic a hledají nějakou informaci. Dvakrát obešli vesnici, pak našli mapu. Vydávají se na Pernštejn za stálého nadávání, co je to za akci.
- 5.10 - Martina a Baterka jsou v Nedvědicích a po poradě s mapou vyrážejí na Pernštejn. Potkávají Kestřu s Lenkou.
- V Praze začíná ranní rozdávání léků a odběr krve. Helča si hraje na upíra, kupodivu pacienti se ani nebrání.
- 5.30 - Čert, Šárka a Lenka jsou v Nedvědicích. Za zvuku kostelních zvonů se vydávají dobít hrad Pernštejn.
- Ve Věchnově dochází k setkání příbuzenstva. Myška a Máček se setkali s Marianem a Krtečkem, kteří na tom nejsou po fyzické stránce o moc lépe.
- „Vypadáte stejně nemožně jako my,“ hodnotí situaci Myška.
- 5.34 - Lucka a Petr došli do cíle.
- 5.35 - Jaruška, Pitras a Slon jsou v cíli také.
- 5.40 - Do cíle dorazili Martina, Jarda, Hop, Amík a Herouš.
- 5.50 - Lenka a Jirka došli do cíle. Přestože před pár minutami přišlo několik skupin, je už klid. Každý kdo přijde, plácne sebou do spacáku a v tu ránu spí.
- 6.05 - Alena a Míla jsou v Hodoníně. Alena se pokouší obejít pravidla tím, že se snaží domluvit s kachnami. Ale kachny o Nedvědicích nic nevědí. Nevadí, je tu směrovka Nedvědice 8 km.
- 6.10 - Martina, Baterka, Lenka a Kestřa jsou v cíli.
- Čert, Šárka a Lenka dobili hrad Pernštejn. Zjišťují však, že zbytečně.
- 6.27 - Koko a Cvrček jsou v Dolní Rožince a už jim svítá. Jdou na Nedvědice a vzápětí na Rožnou. Cestou opět veršují:

*Jsmo tu strašně hladoví,
dali bysme si buchty makový.
Stromy, lesy, ptáci, kvítí,
všechno to tu pěkně svítí.
Pupence, listí, lopuchy,
nejsme žádný žáduchy.
Tužka už mě v ruce brní,
budem skákat nahý v trní.*

6.30 - Helča končí směnu, odchází se převléknout a pak hurá na ubytovnu do pelechu. Ta se má.

6.38 - Jsme utahaní k smrti. V zatáčce vidím autobusovou zastávku a u ní vpravo je stromy zakryta parkovací plocha. Listím prosvítá modrá plachta návěsu.

„Jsme tady,“ říkám.

„Hm,“ odpověděla Jana bez valného nadšení.

Ještěrka se na odpověď nezmohla vůbec. Nikdo není vzhůru, aby nás uvítal, jdeme spát.

6.40 - Jerry a Robert se probrali a dorazili do Bobrové.

6.41 - Buggy, Tomáš a Ještěr se už hodinu motají kolem Rodkova, ale nenacházejí tu nic, co by jim pomohlo. Rezignují a otvírají obálku nouze. Čeká je malé překvapení. V obálce je sice mapa okolí Pernštejna, ale okopírovaná z Autoatlasu ČSSR a Rodkov na ní samozřejmě není. Nálada je pod bodem mrazu. Vracejí se do Bystřice nad Pernštejnem, a pak jdou do Nedvědic.

6.50 - Mirka, Pizi, Jitka, Pipi, Věra a Mech dorazili do cíle s vítězným pokřikem „Hurá!“. To aby jim nebylo líto, že ostatní spí, protože ti se rázem probudili. Jitku najednou přestalo píchat v břiše a všichni šli spát.

- Dáša a Dušan se setkávají s Krtečkem, Marianem, Myškou a Máčkem. Než přišli blíž, Myška si myslela, že je to Fanas s Martinou. To je opravdu zvláštní, už druhý případ. Dáša a Dušan mají více šíl a pokračují dále rychleji.

7.07 - Čert, Šárka a Lenka jsou v cíli.

- Tereška a Bobr se doplahočili do Bystřice nad Pernštejnem a hledají Nedvědice. Trvá jim to celou hodinu, zatímco lidi chodí do kostela.

7.30 - Pod majestátným hradem Pernštejnem jsou Myška, Máček, Krteček a Marian. Jediný Marian v sobě ještě najde vůli, podívat se blíž k hradu.

8.15 - Dáša a Dušan jsou v cíli.

- Myška, Máček, Krteček a Marian jsou v Pernštejně. Jejich hlasy zní z magnetofonového záznamu vyčerpaně a rezignovaně.

„Ještě 3 km, ale už nemůžu,“ prohlašuje Myška slabým hlasem.

8.18 - Koko a Cvrček přicházejí do cíle, je čas na poslední, oslavnou báseň:

*O co tady běží,
to ví cizí stěží.
Vidím liaz u lesa,
srdce se mi rozplesá.*

8.30 - Alena a Míla jsou v Nedvědicích, ale hrad není nikde vidět. Vkládají své poslední naděje do nástěnek a ty se jim za to odvděčí mapou. Podle ní nabírají směr k cíli. Ale sil už je málo.

8.55 - Blondřa a Kadajča jsou v cíli.

8.57 - Do cíle dorazila unavená čtveřice Marian, Krteček, Myška a Máček.

9.54 - Alena a Míla se plahočí k cíli. Zahlédli jakousi fatu morganu, vypadá jako modrá liazka. Pro jistotu se ptají potoka, jestli se jmenuje Nedvědička. Potok sice něco bublá, ale jinak mlčí. Nezbyvá než se přesvědčit, že to fata morgana opravdu není. A nebyla.

11.01 - Jerry a Robert došli konečně do cíle.

11.17 - Terezka a Bobr se doplazili do cíle div ne po čtyřech.

11.32 - Buggy, Tomáš a Ještěr došli do cíle mohutně povzbuzování ostatními jako poslední. Nikdo další už se neobjevil.

11.57 - Helča vstává a po ranní hygieně jde hrát na kytaru. Těší se už na shledání s námi a doufá, že nikdo nebude v televizi v relaci FKÚ pátrá.

Pokud by se někomu snad zdálo, že se v práci moc nepřetrhla, tomu Helča vzkazuje, že tato noc byla výjimečně klidná. A já k tomu dodávám, že její deník byl trochu zkrácen především o rutinní a opakující se činnosti. A komu se to nezdá, ať si to jde zkusit sám.

Všichni už jsou vzhůru a krmí se buřty s hořčicí a cibulí pečenými na ohni. Malá pozornost firmy Kosa a spol.b.j.r. (společnost bez jaké-

hokoliv ručení). Teď na světle jsou velice dobře vidět následky, které na účastnících zanechala noc. Zatímco například Ještěrka se tváří, jako by celou noc v klidu spala (s tím spaním nejsme zase tak daleko od pravdy), Marian připomíná svou chůzí kačera Donalda. Myška je na tom podobně, asi to mají v rodině. Máček nechodí vůbec (v pondělí pak dostal od doktora neschopenku).

„Jsi blázen,“ říkám Kosovi, „to bylo 20 km vzdušnou čarou, ne?“

„No skoro,“ přiznává Kosa a hned se brání: „Ale menší to prostě nešlo, není tady tolik silnic a bylo nás moc. Ale je tady pěkně, že jo?“

„Já vím,“ odpovídám, „byl jsem tady předloni.“

„To snad není pravda,“ prohlásila Haňára, která si myslela, že konečně najde místo, kde jsem v životě nebyl.

Kosa jen kroutí hlavou:

„Příště jedem na Kanárský ostrovy.“

Z celkového počtu 26 výsadek 2 nedošly do cíle. Kuře a Vilík ovšem kuriózně z toho důvodu, že slíbily přijít domů v poledne, a to by nestihly. Proto přespaly na Pernštejně a ráno jely vlakem domů. Jinak by určitě došly.

Ve 13 hodin se Kosa pokusil nastartovat motor liazu, a nic. Baterie odmítla poslušnost. Po několika marných pokusech se rozhodl najít někoho s traktorem, aby přijel a na svoji baterii liaz nastartoval. Vydal se tedy směrem k Nedvědicím.

My jsme zatím zase slezli z návěsu a čekali, co bude dál. Když se na silnici objevil autobus fotbalového klubu FC Velké Meziříčí, projevil největší duchapřítomnost Dodo.

„Zastavte ho, zastavte ho,“ křičel.

Podářilo se. Autobus zacouval vedle liazu, Jarda připojil jeho baterie a motor naskočil na první otočení.

„Díky, šéfe,“ děkoval Dodo řidiči autobusu.

Dohodli se ještě, že Slon pojedou autobusem, aby našel Kosu a společně se vrátili.

Před třetí hodinou se oba vrátili a mohli jsme konečně vyjet. Cesta byla náročná a dlouhá. V Kolíně jsme byli v půl šesté večer, kdy už se zase začalo stmívat.

Co říci závěrem? Porovnáme-li první ročníky akce Návrat, je jejich iniciátor a spoluorganizátor Mártý proti Kosovi naprostý břídil. Zatímco on podobně hrůzy tenkrát jen sliboval, Kosa je bez zábran skuteč-

nil. Doufejme, že tendence určená posledními dvěma ročníky Návratu nebude pokračovat.

Na konec jen drobnou perličku. V pondělí odpoledne v Kolíně na náměstí bylo možno vidět shromáždění několika účastníků akce Návrat.

„Pitras, ty můžeš chodit?“ ptal se Dodo.

„No..., de to,“ prohlásil Pitras nepříliš přesvědčivě.

Pak všichni sedli na kola a rozjeli se po svém. Zdalipak víte, proč nikdo z nich nechodil pěšky?

Výsledky:

		čas	délka trasy		body
1. (1)	Dodo - Starosta	5:21	33 km		10
2. (15)	Pedro - Navys	5:32	29 km		9
3. (23)	Lenka - Jirka	6:43	25 km		8
4. (9)	Martina - Fanas	6:49	29 km		7
5. (25)	Martina - Baterka	6:52	23 km		6
6. (19)	Lenka - Kest'a	7:32	28 km		5
7. (24)	Jitka - Pipi	7:36	24 km		4
8. (26)	Šárka - Lenka - Čert	7:38	22 km		3
9. (14)	Jaruška - Pitras - Slon	7:40	33 km		3
10. (22)	Věra - Mech	7:51	26 km		3
11. (13)	Hop - Amík - Herouš	7:54	30 km		3
12. (12)	Lucka - Petr	7:59	32 km		3
13. (21)	Mirka - Pizi	8:00	31 km		3
14. (11)	Martina - Jarda	8:16	35 km		3
15. (6)	Jana - Ještěrka - Šed'a	9:50	38 km		3
16. (16)	Blond'a - Kadajča	10:47	31 km		3
17. (20)	Alena - Míla	11:10	33 km		3
18. (4)	Dáša - Dušan	11:42	43 km		3
19. (8)	Myška - Máček	11:57	41 km		3
20. (2)	Koko - Cvrček	12:20	43 km		3
21. (3)	Krteček - Marian	12:29	43 km		3
22. (5)	Jerry - Robert	14:22	32 km		3
23. (7)	Terežka - Bobr	14:23	48 km		3
- (17)	Buggy - Tom - Ještěr	13:15	39 km	(plánek)	1
- (10)	Kuře - Vilík	-	-	(nedošli)	1
- (18)	David - Jana	-	-	(nedošli)	1

V závorce je uvedeno číslo výsadku, které odpovídá číslu trasy na mapě.

Historická tabulka

1. (1.)	Šeďa	54	45. (-)	Martina (Stopaři)	6
2. (2.)	Čert	37	46. (41.)	Pizi	6
3. (8.)	Šarosta	30	47. (36.)	Bublina	5
4. (4.)	Šárka M.	30	(-)	Lenka (Stopaři)	5
5. (5.)	Bobr	28	49. (38.)	Hany	5
6. (3.)	Čmelák	28	50. (39.)	Buggy	5
7. (10.)	Dodo	26	51. (-)	Žába	4
8. (6.)	Vojín	24	(-)	Jitka	4
9. (7.)	Kosa	21	53. (45.)	Alena P.	4
10. (11.)	Pitras	18	54. (45.)	Dáša	4
11. (9.)	Miša	17	55. (-)	Lenka Š.	3
12. (16.)	Slon	14	56. (-)	Jaruška	3
13. (12.)	Ála V.	14	57. (-)	Věra	3
14. (13.)	Šárka H.	14	58. (-)	Hop	3
15. (19.)	Míla	14	(-)	Amík	3
16. (20.)	Mech	13	(-)	Herouš	3
17. (23.)	Koko	12	61. (-)	Lucka	3
18. (14.)	Káťa	12	(-)	Petr	3
19. (15.)	Káče	12	63. (-)	Mirka	3
20. (16.)	Želva	11	64. (-)	Martina	3
(16.)	Špek	11	(-)	Jarda	3
22. (20.)	Návro	10	66. (-)	Ještěrka	3
(20.)	Kocour	10	67. (-)	Blond'a	3
24. (35.)	Pipi	10	(-)	Kadajča	3
25. (23.)	Jarda K.	9	69. (-)	Dušan	3
(23.)	Kuba U.	9	70. (-)	Myška	3
(23.)	Hardy	9	(-)	Máček	3
(-)	Pedro	9	72. (-)	Cvrček (Stopaři)	3
(-)	Navys	9	73. (-)	Krteček	3
30. (45.)	Lenka V.	9	(-)	Marian	3
31. (27.)	Haňára	9	75. (-)	Jerry	3
32. (28.)	Kopyto	8	(-)	Robert	3
(-)	Jirka	8	77. (-)	Terezka	3
34. (29.)	Mary	8	78. (43.)	Koza	2
35. (36.)	Jana G.	8	(43.)	Andrea	2
36. (41.)	Kesťa	8	80. (45.)	Luboš	1
(30.)	Cvrček (Žlutý Kvítek)	7	(45.)	Ivana	1
(30.)	Gogo	7	(45.)	Skyslo	1
(30.)	Radek	7	(-)	Tom	1
(30.)	Dibi	7	(-)	Ještěr	1
(-)	Martina K.	7	(-)	Kuře	1
(-)	Fanas	7	(-)	Vilík	1
43. (34.)	Helča	7	(-)	David	1
(43.)	Baterka	7	(-)	Jana	1

Pozn.: Při rovnosti bodů rozhoduje nejvyšší dosažené umístění.

Čísla v závorce udávají umístění v historické tabulce před tímto ročníkem, tedy po šesti ročnících akce Návrat.

